

Књига пророка Данила — сто шездесет осми део

*Откривање пророчке истине: Друга битка посредничких ратова и
запечаћење 144.000*

Jeff Pippenger
2024-03-30

Сада се бавимо другом битком посредничких ратова, како је приказано у Даниилу, глава једанаеста, стихови једанаести и дванаести. Друга битка у тим стиховима поистовећује рат у Украјини, између атеистичке силе Русије и нације Украјине. У тим стиховима, Путин је победоносан, као што је то био и Птолемеј IV, али ће се после своје победе узвисити у сопственом срцу, и његово нарцисоидно самоузвишење постаће средство његовог Ватерлоа. Историјски приказ ове садашње историје од користи је једино онима који разумеју шта садашња историја духовно представља.

У првом стиху десете главе, Данило, који представља Божји народ последњих дана, означен је као онај који разуме и „виђење“ и „ствар“. Виђење и ствар се изнова представљају заједно, али као међусобно различити елементи једне линије истине. Они су реке Улај и Хидекел. Они су виђења „mareh“ и „chazon“. Они су пророчанство о две хиљаде пет стотина и двадесет година у вези са пророчанством о две хиљаде три стотине година. Они су унутрашње и спољашње сведочанство Божјег народа. Господ не понавља оно што је неважно. Правило првог помињања показује да, пошто је прво што нам је речено о Данилу, у његовом последњем виђењу, то да он представља Божји народ последњих дана који разуме и „chazon“ и „mareh“, стога су виђење и ствар од пресудне важности да се уоче, ако се пророчка историја стихова једанаест и дванаест жели исправно разумети.

Данило представља сто четрдесет и четири хиљаде у Откривењу, једанаестој глави, који су савршено поновили причу о десет девојака, која се испунила у историји милерита. Они су, као и милерити, претрпели прво разочарање, које је у Откривењу, једанаестој глави, представљено као убиство од стране атеистичке „woke“ звери из бездана, а потом леже мртви на улици великога града Египта и Содома, где је и Христос био распет. Њихова смрт произвела је „радовање“ код следбеника аждаје, али је у Данилу произвела жалост.

Историја запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде такође је била представљена васкрсењем Лазара, чије је васкрсење било поистовећено са чином запечаћења у Христовом делу, и који је, као симбол оних које Христос запечаћује, предводио свечани улазак у Јерусалим, који је представљао покрет Поноћног вапаја у милеритској историји, а такође и у историји сто четрдесет и четири хиљаде. Лазарево васкрсење догодило се док су његове сестре, Марија и Марта, биле у жалости, као што је и Данило био током двадесет и једног дана у десетом поглављу. У десетом поглављу Данилова жалост престаје силаском Михаила, управо оне личности чији је „глас“ вратио у живот Лазара и Мојсија. Васкрсење

два сведока у једанаестом поглављу Откривења представљено је Даниловим преображењем посредством узрочне визије о „marah“.

У десетој глави, Данило представља запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, које је такође представљено у једанаестој глави Откривења. У тој глави Гаврило јасно каже да је дошао Данилу да му учини разумљивим шта ће задесити Божји народ у последњим данима. Порука о ономе што ће задесити Божји народ у последњим данима пророчки је постављена у оквиру поруке која је потврђена методологијом полагања пророчке линије на пророчку линију. У оквиру те примене, правило првог спомињања показује да ће се исправно разумевање видети једино код оних који виде и унутрашње и спољашње истине унутар линија које су доведене заједно. То су они који разумеју „виђење“ и „ствар“.

Сто четрдесет и четири хиљаде разумеће пророчку поруку, али ће ту поруку и искусити, јер се порука и искуство не могу раздвојити. Порука је та која посвећује, јер је порука Реч Божја, а Христос је Реч Божја, и Реч Божја је Истина. Његова порука се потврђује као Истина, зато што је представљена кроз начела пророчке примене, која нису ништа више нити мање до начела онога ко је Он и шта је Он. Он је Палмони, Чудесни Бројач, Бројач Тајни. Он је Чудесни Лингвиста, почетак и свршетак, први и последњи, Алфа и Омега. Управо ти елементи онога ко је Он одређују пророчка правила која утврђују поруку пророштва и производе искуство пророштва.

Пре него што се Улај и Хидекел, две велике реке Синара, улију у Персијски залив, оне образују мочварно подручје близу свога ушћа, названо Шат ел-Араб, али се не сједињују у једну реку. Шат ел-Араб је речна делта настала спајањем река Еуфрата и Тигра, као и више мањих река и потока. Међутим, чак и унутар области делте, Еуфрат и Тигар задржавају свој засебни идентитет и уливају се у Персијски залив као различите реке. Унутрашња и спољашња порука пророчанства задржавају свој разлучити међусобни однос, али када дођу до свога завршетка (у последње дане), оне производе делту са неколико река и потока који јој доприносе. Исус духовно илуструје природним, и у последње дане дејство сваког виђења образује плавно земљиште делте, премда две велике реке задржавају своје разлучите улоге.

Период од двадесет и једног дана жалости поклапа се са временом у коме су два сведока мртва на улици, а тај временски период започиње првим разочарањем и временом задржавања. Тај временски период настаје у оквиру већег временског периода у коме се извршава запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде. Запечаћење није отпочело у време краја 1989. године; отпочело је када је Христос, као трећи анђео, сишао 11. септембра 2001. године. Он је довео Свој народ до њихове друге посете Кадису, и овога пута ће они малобројни који су спремни ући у обећану земљу. Искуство Божјег народа од времена краја 1989. године па све до 11. септембра 2001. године није их запечатило. Запечаћење је отпочело када је Христос сишао и огласио први тон седме трубе трећег тешкоћа.

Оглашавање седме трубе јесте место где се свршава тајна Божја, а та тајна представља запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, које се збива током оглашавања те трубе. Та труба даје три тона, јер је она Истина. Први тон био је 11. септембар 2001, други тон био је

7. октобар 2023, а трећи од та три тона јесте ускоро долазећи недељни закон. Та три тона јесу три корака која увек постоје у истини. Данилова три дотицаја у десетом поглављу повезала су његово искуство са раздобљем историје које је представљено трима тоновима седме трубе.

Пророчка порука која производи дејство преображења у Христово обличје, коју Данило приказује у десетом поглављу, јесте порука о ономе што задеси Божји народ у последње дане, али не у последње дане у општем смислу. То је порука коју Божји народ разуме и доживљава у време печатења сто четрдесет и четири хиљаде.

Док Гаврило почиње да излаже пророчку историју представљену у једанаестом поглављу, он износи одређене пророчке линије. Прва два стиха почињу са Киrom (као први Буш), у време свршетка 1989. године, и иду напред све до историје Доналда Трампа као четрдесет петог председника (шестог), и ту се та пророчка историја прекида, све док се у трећем и четвртном стиху не обради историја Уједињених нација (Александра Великог), као седмог царства. Стога је порука о Доналду Трампу као богатом шестом председнику који подстиче глобалисте, истина која се испуњава у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Она је, дакле, садашња истина.

У стиховима пет до девет изложена је историја успостављања папства на престолу, од 538. године па све до смртоносне ране и времена краја 1798. године. То је, наравно, суштинска и важна истина, јер подупире и потврђује четрдесети стих, али не пружа никакав посебан пророчки наратив који се одиграва у раздобљу запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Десети стих, као и стихови пет до девет, потврђује ваљаност четрдесетог стиха, али се не бави пророчком историјом која се испуњава током времена запечаћења. Ипак, он обележава 1989. годину, и стога, путем изостављања, успоставља једно тихо раздобље од 1989. године до закона о недељи у четрдесет првом стиху.

Стихови једанаести до петнаести указују на историју која се испуњава у раздобљу запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Ти стихови припадају скривеној историји између стихова другог и трећег, и између 1989. године у четрдесетом стиху и закона о недељи у четрдесет првом стиху. Ти стихови су у великој мери садашња истина, и морају бити препознати као такви ако желимо да пожњемо намераване користи од разумевања тих стихова.

Намењене користи су двоструке, јер оно представља разумевање пророчке историје која је у томе приказана, а такође и искуство које произлази из разумевања истина те поруке. Разумевање поруке, коначно умножење знања, које се испуњава у раздобљу запечаћења, јесте оно што посвећује оне који треба да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде. Из тог разлога, важно је размотрити ове стихове из перспективе унутрашњег и спољашњег.

„sedam vremena“ iz Levitske knjige dvadeset šeste glave apsolutno su deo vremena zapečaćenja sto četdeset i četiri hiljade, jer Danilove dve molitve, predstavljene u drugoj i devetoj glavi, predstavljaju dvostruku molitvu da se razume proročka istorija predstavljena likom zveri, a takođe i da se primi iskustvo koje nastaje kod onih koji ispunjavaju molitvu iz Levitske knjige dvadeset

šeste glave za oproštenje svojih greha i greha svojih otaca. Spoljašnja molitva prepoznaje lik zveri, a unutrašnja molitva proizvodi Hristov lik.

Разумевање историје представљене у различитим одломцима једанаесте главе Данила, који се посебно односе на историју што се испуњава у време запечаћења, представљено је Даниловом молитвом у другој глави. Он и три његова друга настојали су да разумеју тајну поруку Навуходоносоровог сна о лику од метала. Када се препозна исправно разумевање пророчке историје представљене у Навуходоносоровом скривеном сну, то разумевање онима који разумеју открива да су без наде, осим ако лично не остваре искуство потпуног покајања представљено Даниловом молитвом у деветој глави.

Одвајати искуство представљено Данилом у десетој глави од пророчног казивања о догађајима последњег времена у једанаестој глави значи подбацити као ученик пророштва. У Данилу, једанаеста глава, стихови једанаести и дванаести, рат на граничној линији, битка код Рафије и победа јужног цара, представљају други од три посредничка рата који су означени у Божјој пророчној Речи. Кључ који ово откривење истине доводи у видокруг јесте употреба Прекрасног Лингвисте, где цар са севера преплављује и пролази, све до тврђаве (врата), у десетом стиху. Он је дао још два стиха која говоре о преплављивању и проласку, и тиме сједињује пророчно казивање о догађајима и искуство које разумевање тих догађаја треба да произведе.

Али ће се његови синови подићи и сабраће мноштво великих сила; и један ће заиста доћи, и преплавити, и проћи; потом ће се вратити и поново подићи, све до његове тврђаве. И цар југа разгневиће се, и изаћи ће и војеваће с њим, с царем севера; и он ће извести велико мноштво, али ће мноштво бити предато у његову руку. И кад уклони мноштво, срце ће му се узвисити; и обориће многе десетине хиљада; али се тиме неће оснажити. Данило 11:10–12.

Године 2014, Путин је започео рат у Украјини, и да би се ова истина препознала онако како је представљена у једанаестом стиху једанаестог поглавља, проучавалац пророштва најпре мора бити у стању да увиди да десети стих представља историју која илуструје други део четрдесетог стиха једанаестог поглавља Књиге пророка Данила. Када то препознају, тада увиђају да оно што десети стих додаје четрдесетом стиху јесте да је, када је Совјетски Савез био збрисан 1989. године, цар севера само дошао до своје тврђаве („врата“). Али проучавалац пророштва не би знао шта је то означавало, све док не би сагледао Исаија 8, 8. Тада би имао пророчки ауторитет да утврди да су сва три стиха повезана изразом који се у Библији употребљава само три пута.

Тада би проучавалац морао имати и другог сведока да је то што се израз „преплавити и проћи“ три пута јавља у Библији, сврховито понављање. Други сведок ове чињенице утврђује се тиме што сва три стиха (сведока) указују на цара са севера који напада јужног цара. Заједно, та три сведока, која су потврђена као иста симболичка историја помоћу две врсте унутрашњих сведока, наводе проучаваоца пророштва да потом сва три стиха положи један преко другога, по начелу ред на ред. Та примена проширује садржај стихова, који

приказују битку између цара са севера и цара са југа.

Исаија, седма глава, стихови осам и девет, пружају кључ за решавање загонетке шта представља „тврђава“ у десетом стиху, јер је јеврејска реч за „тврђаву“ такође она „тврђава“ у коју је цар јужни ушао у седмом стиху једанаесте главе. „Тврђава“ се такође преводи као „снага“ у изразу „светиња снаге“ у тридесет првом стиху Данила једанаест. Према томе, та два стиха (седми и тридесет први) пружају два сведока да је „тврђава“ престоница једног царства или једног цара. Када се та чињеница утврди на основу два сведока (оба у једанаестој глави), онда оно што Исаија поистовећује у свом загонетном одломку у седмој глави, стиховима осам и девет, када са два унутрашња сведока утврђује да је тврђава престоница једног царства, или цар тог царства, утврђује да је пре 1989. године Совјетски Савез, чија је престоница била Русија, са својим главним градом Москвом, имао за поглавару Микала Горбачова. Није случајно што је видљива карактеристика Горбачова било његово чело.

Ред по ред, закључак ове примене наглашава њену важност када каже: „Ако не будете веровали, заиста се нећете утврдити.“ Исус је рекао: „О безумни и спорога срца за веровање свему што су пророци говорили.“ [Види Лука 24:25] Јездра је написао: „И уставаху рано ујутру, и излажаху у пустињу Текојску; и кад излажаху, стаде Јосафат и рече: Чујте ме, Јудо, и ви становници Јерусалима; верујте у Господа Бога својега, и утврдићете се; верујте пророцима његовим, и бићете срећни.“ [Види 2. Дневника 20:20] Седам пута у књизи Откривења дата је заповест да се чује. „Ко има ухо нека чује шта Дух говори црквама.“

Бити утврђен значи бити међу мудрим девојкама, јер су безумни спора срца да верују пророцима. Мудри верују ономе што је Бог говорио кроз Своје пророке, и они су утврђени и напредују, јер чују шта Дух говори црквама. Препознавање Русије и рата који је она започела 2014. године против Украјине јесте оно што утврђује оне који су мудри проучаваоци пророштва у раздобљу када Христос открива управо ту истину.

Та истина је дошла у историју 2014. године, што је после 2001, и стога се налази унутар времена печатења сто четрдесет и четири хиљаде. Следеће године, 2015, најбогатији председник, који је шести председник од времена краја 1989. године, почео је да узнемирава глобалисте. Десети стих поистовећује историју 1989. године, али такође успоставља Русију као „тврђаву“, а у наредна два стиха Русија ће започети другу битку посредничких ратова, и Путин ће добити ту битку. Истина тих стихова бива отпечаћена када се испуни историја коју она представља.

„Данило стоји у свом уделу и на свом месту. Пророштва Данилова и Јованова треба да се разумеју. Она међусобно тумаче једно друго. Она свету дају истине које свако треба да разуме. Ова пророштва треба да буду сведочанство у свету. Својим испуњењем у овим последњим данима, она ће сама себе објаснити.“ The Kress Collection, 105.

Proročanstvo iz jedanaestog i dvanaestog stiha otpečaćeno je kroz svoje istorijsko ispunjenje u vremenu pečačenja sto četrdeset i četiri hiljade; ali, „red po red“, postoji još jedna važna činjenica povezana s ovim stihovima. Da bi proučavalac proročanstava doveo u vezu tri odlomka o

„preplavljivanju i prelaženju“, on takođe mora u proročku liniju uneti i proročanstvo o šezdeset i pet godina. Proročanstvo o šezdeset i pet godina označava početak dvaju proročanstava od po dve hiljade pet stotina i dvadeset godina, i pokazuje da ona počinju u razmaku od četrdeset i šest godina jedno od drugoga. Time što prepoznaje šezdeset i pet godina na početku, ono takođe pokazuje da će Alfa i Omega na završetku proizvesti šezdeset i pet godina.

Шездесет и пет година и на почетку и на крају, свака, носе обележје три прекретнице. Прва је била 742. године пре Христа, затим деветнаест година касније 723. године пре Христа, а потом четрдесет и шест година касније 677. године пре Христа. Те три прекретнице на крају су представљене 1798, 1844. и 1863. годином. Раздобље од четрдесет и шест година на почетку (Алфа) представља гажење храма и војске, а четрдесет и шест година на крају (Омега) представљају обновљење Светиње и војске, када би Гласник завета (који је такође Алфа и Омега) изненада ушао у храм који је подигао током четрдесет и шест година од 1798. до 1844. године.

Четрдесет и шест година којима претходи деветнаест година у времену када је Исаија изнео пророчанство, 742. године пре Христа, представљају четрдесет и шест година на свом завршетку, након којих потом следи деветнаест година у хијастичком обрасцу. Деветнаест година од 1844. до 1863. пружају илустрацију Христових намера за сто четрдесет и четири хиљаде, која је остала неиспуњена услед побуне која се догодила у тој историји. Дело које се захтева од студента пророчанства да би право разделио реч истине у погледу стихова десет до дванаест из једанаесте главе Данила, не само да утврђује (ако верујете) да би Русија отпочела рат у Украјини 2014. године, него и да би тај рат био отпочет у времену запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Колико год да је важна пророчка историја представљена у тим стиховима, историја у којој се истина управо те историје отпечаћује, такође је представљена историјом деветнаест година од 1844. до 1863.

1844. година означава долазак трећег анђела и представља праслику доласка трећег анђела 11. септембра 2001. године. 1863. година представља побуну, симболизовану поновном изградњом Јерихона. Ова прекретница из 1863. године такође представља праслику послушности сто четрдесет и четири хиљаде, који су употребљени да „сруше зидове Јерихона“ при недуго предстојећем недељном закону. У стиховима које разматрамо, шеснаести стих представља недељни закон у Сједињеним Државама. Једанаести стих обухвата раздобље од 2014. године до Путинове коначне победе. Ти стихови означавају почетак другог посредничког рата, након којег следи трећи посреднички рат, као што је представљено у стиховима од тринаестог до петнаестог.

Доводећи други стих у везу са једанаестим и дванаестим стихом, препознајемо украјински рат који је започео 2014. године, након чега је уследила председничка кампања у Сједињеним Државама 2015. године, а потом и избор најбогатијег председника 2016. године. За дванаестим стихом следи одмазда последњег председника пре недељног закона, у трећем посредничком рату. Други посреднички рат, који је битка за гранично подручје, започео је непосредно пре избора шестог и најбогатијег председника.

У историји од 1844. до 1863. године, две палице из Језекиља требало је да буду сједињене. Њихово сједињење представљало је сједињење божанског и људског, што је дело запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Године 1844. стигао је трећи анђео и открио светлост повезану с небеском светињом, Божјим законом, суботом и трећим анђелом. Године 1849. Господ је по други пут пружио своју руку да сабере расејано стадо које је било расејано у великом разочарању. Године 1850. повео је свој народ да припреми Авакумову другу карту, како би сликовито приказала поруку коју је Његов народ требало да објављује, док их је водио да „сруше зидове Јерихона“. Та карта је укључивала „седам времена“, као и „стара карта“.

Године 1856. Он је распечатио светлост која је требало да запечати Његов народ унапред пред „битку код Јерихона“. Та светлост била је увећање прве светлости коју су Алфа и Омега открили Вилијаму Милеру. То је била светлост о „седам времена“, како је више пута представљена у древној бици код Јерихона. Светлост која је требало да запечати Његов народ била је уједно и лаодикијска порука која је требало да их пробуди и поново их приведе искуству Филадельфије. Та последња светлост била је увећање прве светлости, али је Његов народ занемарио светлост и тиме, по самој сили околности, изабрао да лута по пустињи Лаодикије. 1844, 1849, 1850, 1856. и 1863. представљају пет путоказа који су представљени у историји од 11. септембра 2001. до скорог доношења недељног закона.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

А Јерихон беше чврсто затворен због синова Израилевих: нико није излазио, нити је ко улазио. И Господ рече Исусу: Види, предао сам у твоју руку Јерихон, и цара његова, и јунаке храбре. И обилазићете око града, сви ви ратници, и обићи ћете око града једанпут. Тако чини шест дана. А седам свештеника нека носе пред ковчегом седам труба од овнујских рогова; а седмога дана обићи ћете око града седам пута, и свештеници нека затрубе у трубе. И догодиће се, када се затруби дугим звуком у овнујски рог, и када чујете глас трубе, сав народ нека повиче из свег гласа; и зид градски пашће на свом месту, а народ нека узиђе, сваки право преда се. И Исус, син Навинов, позва свештенике и рече им: Узмите ковчег завета, и нека седам свештеника носе седам труба од овнујских рогова пред ковчегом Господњим. И рече народу: Пођите и обилазите око града, и наоружани нека иду пред ковчегом Господњим. И догоди се, кад Исус изговори народу, да седам свештеника, носећи седам труба од овнујских рогова, пођоше пред Господом и трубљаху у трубе; а ковчег завета Господњег иђаше за њима. И наоружани иђаху пред свештеницима који трубљаху у трубе, а позадина иђаше за ковчегом, док свештеници иђаху и трубљаху у трубе. А Исус беше заповедио народу говорећи: Не вичите и нека се не чује глас ваш, нити да изађе каква реч из уста ваших, до дана кад вам кажем: Вичите; тада ћете викати.

Тако је ковчег Господњи обишао око града, опходећи га једном; и вратише се у логор, и преноћише у логору. А Исус уста рано ујутру, и свештеници узеће ковчег Господњи. И седам свештеника, носећи седам труба од овнујских рогова пред ковчегом Господњим, иђаху непрестано и трубљаху у трубе; а наоружани људи иђаху пред њима; а позадина иђаше за ковчегом Господњим, док су свештеници ишли и трубили у трубе. И другога

дана обиђоше град једном, па се вратише у логор; тако чинише шест дана. И догоди се седмога дана да усташе рано, о свитању, и обиђоше град на исти начин седам пута; само тога дана обиђоше град седам пута. И догоди се седми пут, кад свештеници затрубише у трубе, да Исус рече народу: Узвикните, јер вам је Господ предао град.

И град нека буде проклет Господу, он и све што је у њему; само Рава блудница нека остане жива, она и сви који су с њом у кући, јер је сакрила ухода које смо послали. А ви се добро чувајте од проклете ствари, да и сами не будете проклети узевши од проклете ствари, те да логор Израиљев не навучете под проклетство и не унесете пометњу у њега. А сво сребро и злато, и судови од бакра и гвожђа, посвећени су Господу; нека уђу у ризницу Господњу. И народ повика кад свештеници затрубише у трубе; и кад народ чу звук трубе, и повика силним повиком, зид се сруши до темеља, те народ уђе у град, сваки право пред собом, и освојише град.

И потпуно затреше све што беше у граду, и људе и жене, и младо и старо, и говеда и овце и магарце, оштрицом мача. А Исус беше рекао двојици људи који уходише земљу: Идите у кућу блуднице, и изведите оданде ту жену и све што има, као што јој се заклесте. И уђоше младићи, који беху уходе, и изведоше Рааву, и оца њезина, и матер њезину, и браћу њезину, и све што имаше; и изведоше сву родбину њезину, и оставише их изван окола Израиљева. И град спалише огњем, и све што беше у њему; само сребро и злато и посуде од бронзе и од гвожђа ставише у ризницу дома Господњега. А Рааву блудницу, и дом оца њезина, и све што имаше, Исус сачува у животу; и она живи у Израиљу до данас, јер сакри гласнике које Исус посла да уходе Јерихон. И закле их Исус у оно време, говорећи: Проклет да је пред Господом човек који устане и сазида овај град Јерихон; на своме првенцу поставиће му темељ, и на своме најмлађем сину подигнуће му врата. Тако Господ беше с Исусом; и глас о њему разнесе се по свој земљи. Исус Навин 6:1–27.